

som jeg har anført, og som man hørte gjenta- get fra forskjellige Sider — hvorledes skal det kunne sjerne Frygten i Kjøbstæderne for at blive overmandet? Det var for at bevise, at denne Frygt ikke kan affeies ved at sige: den bethyder ikke Noget, den er en Fordom — det var derfor jeg ligeoverfor den ærede Minister søgte at bevise, at denne Mistro har sin Grund, og at man for at sjerne den ikke gjør noget Godt ved at staae frem og seie den af med blot at sige: det er Fordom. Det Andet, den ærede Minister opholdt sig ved, var det Samme, som vi hørte den ærede Rigsdagsmand fra Møen (H. Hage) bemærke, at jeg nemlig skulde have gjort et stærkt Angreb paa den communale Forsatning. Hvad jeg svarede dengang, kan jeg henholde mig til nu; jeg gjør ikke meget stærke Angreb, men siger blot, at hvad der staaer, det er det Resultat, den lovgivende Magt er kommen til, og det for ikke mange Aar siden, det vil jeg ikke røre ved, men denne Lov vil røre der- ved; den vil indføre noget Andet ved Siden af, saaledes at det, der nu er godt og beretti- get, bliver forvansket og forqvælet ved dette nye communale Element. Det, der nu staaer, vil ikke blive staaende, naar man skyder dette ind; nu vælger Almueen, de mange Skatteydere paa Landet, den større Halvdeel af Amtsrådets Medlemmer, men efter det nye Forslag komme de kun til at vælge 5 af 12, og det er noget Andet. Naar man har henviist til Bornholm som Exempel, saa glæder det mig, at den ærede Minister har taget dette Exempel, thi det er netop dertil jeg vil støtte mig. At Kjøbstæderne dengang bleve tagne med i Bornholms Amtsråd, det var fordi Kjøbstæderne svarede lige Andeel med Landet til Amtrepartitionssonden; paa Bornholm har nemlig Kjøbstad og Land denne Fond tilfælles og har havt det i mange Aar — i hvormange veed jeg ikke, men det kunde maastee den ærede Rigsdagsmand for Bornholms 1ste Valgkreds (Rosod) oplyse en anden Gang. Der er der altsaa ikke disse stridige Interesser med Hensyn til Amtets An- liggender; thi Kjøbstad og Land have jo i mang- soldige Tider havt dem tilfammen, og hvad skulde ellers have bevæget den lovgivende Magt til strax at føre Kjøbstæderne ind i Amtsrådet paa Bornholm, naar ikke Forholdene vare saa-

ledes, at det, der er rigtigt paa det ene Sted, ikke er det paa det andet. Men nu kommer det, jeg vil holde mig til; da man maatte tage Kjøbstæderne med ind i Amtsrådet paa Born- holm, lod man ikke Sammensætningen fra Lan- det blive forholdsviis saaledes mellem de pri- viligerede og upriviligerede Bøelgere, som man lod det blive for det øvrige Lands Vedkom- mende; i det øvrige Land vælger det store Fleer- tal, det vil sige de mindre Bøestattede; den større Halvdeel og de Priviligerede, det vil sige de høiere Bøestattede, vælge den mindre Halvdeel — men det gjorde man ikke paa Bornholm. Efter det Tal, der blev bestemt for Bornholm, valgtes der 3 for Kjøbstæderne, og Amtsrådet skulde bestaae af 9 Medlemmer; der blev alt- saa 6 tilbage, og disse bleve fordeelte mellem de mindre og høiere Bøestattede, idet man sagde, at de Første skulde vælge fire og de Sidste to; det er det, der staaer paa Bornholm, og man vil altsaa see, at den Tanke allerede dengang gjorde sig gjældende hos den lovgivende Magt, at det er den priviligerede Bøestattingsklasse, der skal formindskes forholdsviis, naar der kom- mer Folk fra Kjøbstaden ind med i Amtsrå- det. Er derfor den Tanke end ikke tilfulde kommen frem, som jeg tillod mig at udtale igaar, nemlig at lade hele den priviligerede Valgklasse gaae ud, saa er dog den Tanke ud- talt deri, at de lavere Bøestattede i Kjøbstæderne skulde vælge ligesaa mange Medlemmer til Amtsrådet som de høiere Bøestattede fra Lan- det. En æret Rigsdagsmand anpriste den høitærede Minister, for at han er gaaet i Spidsen med Hensyn til Frihedens Udvikling; det kan jeg ogsaa anprise ham for til en vis Grad, men ogsaa kun til en vis Grad. Jeg siger: Hvis Ministeren, idet han her gaaer i Spidsen for at gjenneføre en Lov, der med- fører en større communal Selvstændighed, gjorde dette uden paa den anden Side at bestkere Rogens Ret, saa vilde jeg følge ham og være en af dem, der fulgte ham villigt og gjerne; men jeg siger, at her er atter, som saa ofte tidligere, det vigtige Punkt kommet frem, at han vil berøve Almueen Noget af dens Ret, ved Siden af at han giver større Møndighed og større Frihed for de Tilbageværende af Be- folkningen, for dem, som staae over Almueen,